

DE REUSELSE MOEREN.

De Reuselse Moeren is een gebied van 110 ha., gelegen ten zuiden van Reusel, tegen de Belgische grens. Bij de Reuselnaren is het beter bekend onder de naam "Het Goor", terwijl op de Topografische kaart de naam "Rijtse Heide" wordt vermeld, zodat het voor ons nog steeds niet duidelijk is wat nu de echte naam is. Wij houden het tot nu toe toch maar op "De Moeren".

Het is een prachtig gebied met een hoogteverschil van drie meter tussen het noordelijke en zuidelijke deel. Het hoge deel bestaat, of beter bestond uit heide, vooral struikheide, doch ook wel dopheide. Er komt nu echter veel gagel voor en ook de berken en grove dennen nemen sterk toe in aantal, zodat kappen erg noodzakelijk is. Tenminste indien we het oorspronkelijke biotoop willen handhaven.

Dit dichtgroeien heeft reeds zijn invloed op de Korhoenderstand, d.w.z. in ongunstige zin, want deze hebben lage heide nodig om aan voedsel te komen en om te kunnen bolderen. Dit bolderen doen ze nu in de aangrenzende weilanden (waar we een schuilhut hebben staan, zodat we dit prachtig kunnen observeren) en ze gaan steeds verder weg om hun voedsel te zoeken (tot over een afstand van 5 km.) De eigenaar van een boomgaard te Reusel klaagde er reeds over dat de knoppen uit zijn vruchtbomen werden gepikt.

Het "zuidelijk deel" is veel natter en daar liggen de vroegere klotputten, waar men turf stak. Dit is nog duidelijk te zien aan de rechthoekige vorm van de putten. Het water is erg zuur, zodat er vrijwel geen vis voorkomt. Voor eenden en reigers is er dan ook weinig te halen.

De volgende plantensoorten zijn o.a. klokjesgentiaan, veenbes, vleeskleurige orchis, beenbreek, bruine snavelbies, 2soorten zonnedauw, lavendelheide, kruipwilg en mooie overgangen met gagel - dopheide en struikheide en de prachtige veenmostapijten.

Het zuidelijkst gelegen stuk is echt onbegaanbaar en vormt bij uitstek het gebied voor de nachtegaal. Andere vogels die in het gebied voorkomen zijn: wilde eend, wintertaling, meerkoet, waterhoen, waterral. Dus echte moerrasvogels. Ook treffen we daar het blauwborstje en de rietgors. In de bomen en het beboste gedeelte zien we Fitis, tjiftjaf, div. mezen, vinken. In de weilanden rondom het gebied vinden we: Kievit, wulp, (broedt in de heide) grutto, scholtekster (1 paartje, dat ook tot broeden is gekomen, en de roodborsttanuit.

In 1968 zou er de Grauwe Viekendief nog hebben gebroed. De buizerd ziet men er nog geregeld.

Voor belangstellenden is er een lijst van alle in 1974 waargenomen vogels beschikbaar bij ondergetekende. (wij kwamen aan 97 soorten)

Twee jaar geleden is het gebied aangekocht door Staatsbosbeheer en het is nu tot vogelbroedgebied verklaart. Het is niet toegankelijk van 15 maart tot 15 juli, wat op zich zelf een gunstige zaak is. Volgens S.B.B. is het een uniek gebied voor Nederland omdat er hier te lande nergens een

dergelijk biotoop voorkomt. Door de vorige droge zomer is de verlan-
ding erg toegenomen doch het erg natte najaar heeft de schade geluk-
kig weer enigzins beperkt. Door de aanleg van kleine dammetjes tracht
men de waterstand nu op peil te houden.

Al met al zult U wel bemerkt hebben dat dit een prachtig gebied is.
Er moet echter wel het een en ander aan gebeuren.

Er zouden veel bomen gekapt moeten worden op het hoge gedeelte en ook
de heide zou gemaaid moeten worden.

Misschien kan onze werkgroep (de Kempen) hier in de toekomst nog
nuttig werk verrichten.

Het is een gebied waar U beslist toch eens moet gaan kijken. (onze leden
uit Reusel komen er zeer veel en willen graag e.v.t. meegaan.)

Nico Venema.

